Ο Μίλτος Τεντόγλου ΔΕΝ... (Κοντογεωργοπούλου Γιώτα)

Categories : ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Date : 25 Αυγούστου, 2023

Είναι σαν άλλος κόσμος αυτό το παιδί που την ώρα του θριάμβου κάνει νόημα στην κερκίδα να κατεβάσει τους τόνους

Ο Μίλτος Τεντόγλου φοράει μια απλή φόρμα με τα χρώματα της χώρας του. Δεν έχει στα μαλλιά του μωβ τούφες, δεν φοράει παρδαλά παπούτσια ούτε είναι γεμάτος εκκεντρικά τατού.

Ο φακός πέφτει πάνω του για λόγους άλλους από αυτούς που έχουμε

συνηθίσει να τον κάνουν να... παραληρεί.

Ο Μίλτος Τεντόγλου δεν κυκλοφορεί με ένα κινητό και δεν κάνει duck face υποδυόμενος το σύγχρονο πλαστικό «παπί», αυτοθαυμαζόμενος στο Instagram, ούτε κυκλοφορεί στη Μύκονο, στην Πάρο και στη Σαντορίνη **περιφέροντας την ματαιότητα, απαθανατίζοντας ευτυχία που δεν υπάρχει**.

Ο Μίλτος Τεντόγλου ξέρει ότι για να ανέβει στο βάθρο χρειάζεται δουλειά και για να παραμείνει εκεί χρειάζεται ψυχή. **Ξέρει ότι θα πέσουν πάνω του τα φώτα, για ένα επίτευγμα και όχι για μια ενίσχυση σιλικόνης** , για τη σωστή αποτρίχωση στο κατάλληλο σημείο ή για τον δημόσια κατάθεση αυτοθαυμασμού του που μετατρέπεται με θαυμαστή ευκολία σε θαυμασμό του πλήθους στο όνομα μιας νέας μορφής κατασκευής «προτύπων» στον αχανή διαδικτυακό τόπο.

Δεν τον πήρε κανείς από το χέρι, **δεν του «κατασκεύασε» καμία βιομηχανία παραγωγής ειδώλων**, δεν πέρασε από κανένα βουλευτικό ή υπουργικό γραφείο έρποντας για προσοχή και στήριξη ή ενισχύοντας την ματαιοδοξία κανενός πολιτικάντη «να΄μαι εδώ, με τον κολλητό μου, χρυσό πρωταθλητή».

Ο Τεντόγλου από τα Γρεβενά είναι ο Μίλτος του εαυτού του. ‘Ελκει τα φώτα πάνω του επειδή τα αγνοεί και αγαπιέται επειδή καταφέρνει σε έναν κόσμο προκάτ ο οποίος μέρα με τη μέρα χάνει τα χαμόγελα και τα δάκρυά του, να χαρίζει συγκίνηση. Πραγματική, ατόφια συγκίνηση, από αυτή που κάποτε αρκούσε για να κινήσει τον κόσμο.

Είναι σαν άλλος "τόπος" αυτό το παιδί που την ώρα του θριάμβου κάνει νόημα στην κερκίδα να κατεβάσει τους τόνους, που καταθέτει την αλήθεια του «το τελευταίο άλμα ήταν για 8,70μ αλλά άφησα τα πόδια μου στην άμμο. Γι’ αυτό θύμωσα. Είναι ένα λάθος που θα το θυμάμαι για πάντα», που κάνει τα "θαύματα" με την καρδιά του.

Με μια καρδιά που δεν ανήκει σε κανένα σύστημα επιβολής συμπεριφοράς, σε καμιά κάστα εκλεκτών, σε καμία ελίτ του τόπου, σε καμιά χειραγωγούμενη ομάδα.

Μοιάζει με «ξένο σώμα» στην ελληνική κοινωνία ο Τεντόγλου σήμερα. **Σαν μια λάμπα που πέφτει πάνω της και φωτίζει τη διαπίστωση** ότι η απλότητα, η συνάρτηση δουλειά- επιτυχία- αναγνώριση, η ακολουθία «όσο πιο σημαντικός τόσο πιο σεμνός», η ευτυχία που πηγάζει από την εσωτερικότητα και η δύναμη του μέτρου, αποτελούν πλέον λέξεις και έννοιες που τείνουν προς εξαφάνιση και φαντάζουν- ήδη- καταστάσεις μιας άλλης ζωής, την οποία πολλοί νέοι άνθρωποι δεν πρόλαβαν καν να γνωρίσουν.

Ο Τεντόγλου που λέει μπροστά στην κάμερα «είμαι μαλάκας», ίσως είναι από τους λίγους, **τους πολύ λίγους που ΔΕΝ**, σε μια χώρα που χάνει τον εαυτό της και κάπου κάπου τον βρίσκει σε ένα παιδί που «πετάει» μονάχο του προς το φως μπρος στα έκπληκτα μάτια της, αδιαφορώντας για όσα σκοτάδια μας έχουν «φορτώσει».

Σαν ένα πουλί που βγαίνει από ένα καμμένο δάσος.

(Πηγή: thebest.gr*)*